

om, hvad der jo ikke kan undgaaes i en Lov, hvor faa mange Interessers mødes og strides. Jeg tror, at det er en meget god Samling af de 3 bestaaende Love i Forbindelse med flere andre mindre Bestemmelser. De 3 Love, som jeg tænker paa, ere Loven af 29de Juli 1846, 16de Marts 1851, der jo angaa Møller og lignende Anlæg, og endelig Loven af 17de Januar 1859. Jeg tror, at dette Lovforslag paa en temmelig klar Maade giver, hvad der findes i disse 3 Love, og Afstilligt til, og at det klarer adskillige Punkter, der ikke vare tydelige. Loven af 1846 er jo af Alle, ogsaa af det Udvalg, der var nedsat i 1858—59, erkjendt for at være et fortrinligt Arbejde, og jeg vil tilføje, at det forekommer mig, at Loven af 1846 er adskilligt klarere for de større Vandløbs Bedkommende, end Loven af 1859 er for de mindre Vandløbs Bedkommende, der ved denne Lov kom eller kunde komme ind under offentligt Kilsyn. Men Loven af 1846 erkjender selv ved sin Fremtræden, at den egentlig kun handler om Bands Afledning, det vil sige, som Lov handler den kun derom. Med Hensyn til Bands Afbenyttelse erklærer den udtrykkelig i Indledningen eller i Motiverne, om jeg saa maa sige, at, da man her i Landet endnu ingen Erfaring har eller i hvert Fald staar ved Begyndelsen af at naae til Erfaring om Bands Afbenyttelse, vil man kun henvise til Forlig og mindelig Overenskomst. Loven af 1859 gaar vel et lille Stykke videre, men er ogsaa paa adskillige Punkter meget uklar. Det forekommer mig, at vi nu have vundet faa megen Erfaring, at man kunde være naaet til det Standpunkt, ogsaa at give en Lov for dette Spørgsmaals Bedkommende om Bands Afbenyttelse, og jeg ser ikke rettere, end at de Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som give Interessentstaber visse Rettigheder mod betryggende og begrænset Garanti, kunne hjælpe til, at Bandet kan blive anvendt paa en mere produktiv Maade i Agerbrugets Tjeneste. Ikke alene med Hensyn til Bands Afbenyttelse betragter jeg forøvrigt Lovforslaget som et Fremstridt, men ogsaa med Hensyn til stabeligt Bands Afledning. Der er mange Bestemmelser, som forekommer mig at være et Fremstridt i Retning af hurtig Afgjørelse, idet man overlader til de Private og til de kommunale Myndigheder at træffe den hurtigst mulige Afgjørelse. Jeg skal saaledes henvise til § 3, hvorefter det nu bliver Sogneraadet, der for de mindre Vandløbs Bedkommende afgjør, om de skulle optages paa Regulatorerne. Før var det Sogneraadet, der indstillede til Amtsraadet. Med Hensyn til Amtsraadene tror jeg, at det er et Fremstridt, at de ikke udelukkende ere Herrer over de større Vandløb, men at der kan klages til Indenrigsministeriet over, at de ikke optage Vandløbene. Med Hensyn til Bandsynsmændene er der gjort det Fremstridt, at det er Sogneraadet alene, der væl-

ger disse. Jeg betragter det ogsaa som et lille Gode, at Et bliver afflattet, og at man istedetfor skal afgive en skriftlig Forsikkring. Det forekommer mig fremdeles at være klarere bestemt, hvilke Sager der henhøre under Bandsynsmændenes Afgjørelse med Appel til Landvæsenkommissionen, og hvilke Sager der henhøre under Landvæsenkommissionen med Appel til Overlandvæsenkommissionen. Der synes mig paa mange af disse Punkter overhovedet at være truffet klarere Bestemmelser. Bandsynsmændenes Virksomhed er langtsaa bleven indskrænket, hvilket man kunde have frygtet for efter Lovforslaget, som det oprindeligt forelaa. Man maa erkjende, at Indenrigsministeren ved at give Slip paa dette Punkt har gjort en vigtig Indrømmelse. Bandsynsmændenes Stilling er nemlig ikke alene ikke bleven indskrænket, men tværtimod snarere forøget. Jeg skal saaledes henvise til, at de ved nye Bandsafledninger ligefrem kunne afgive Kjendelser, hvad de ikke have kunnet tidligere. Jeg tror, at dette Lovforslag vil have en ikke ringe Betydning for Befolkningen, idet det vil spare den for ikke lidet Arbejde. Det er jo et Lovforslag, som vil blive brugt meget, og det samler temmelig klart alle de bestaaende Love. Enhver, baade de kommunale Autoriteter, Bandsynsmændene og Landvæsenkommissionerne ville temmelig hurtig faae et Overblik over, hvad der er deres Pligt og deres Ret, og hvad de i det Hele have at gjøre. Det kunde man vel ogsaa faae før, især ved Hjælp af Instrugerne, men det er bedre, at saadanne ere givne i en Lov. Paa flere Punkter i den gamle Lovgivning var der Uklarhed, men istedetfor disse Uklarheder er der nu indsat klare Lovbestemmelser. Jeg skal derfor, selv om der kan være Et eller Andet at indvende, ja, selv om der ved Magelæg kunde være Noget, som kunde være endnu bedre, anbefale Lovforslagets Vedtagelse. Jeg er vis paa, at Loven, naar den bliver bekjendt for Befolkningen, vil blive modtagen med Velvillie.

Ingerslev: Jeg skal ligesom den sidste ærede Valer i al Korthed angive mit almindelige Synspunkt lige overfor dette Lovforslag, som nu forhaabentlig snart vil være færdigt; men forinden maa det være mig tilladt at motivere et Ændringsforslag, som jeg som Mindretal har stillet, og som vil findes under Nr. 42. I det af Regjeringen oprindelig fremlagte Lovforslag fandtes der i § 28 en Bestemmelse, som gik ud paa at angive, hvilken Fremgangsmaade der skulde følges, saafremt den tilsynshavende Kommunalbestyrelse maatte finde det ønskeligt, at nogle af de ommeldte Vandværker o. s. v. nedlagdes, eller deres Flodemaal nedfattes. Ved 2den Behandling indfattede Udvalget en Bestemmelse om, at Initiativet skulde ske fra privat Side, og saa skulde for Resten den kommunale Bestyrelse sætte Sagen igang. Det har nu mindre Betydning;